

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΝΩΣΗ
ΜΕ ΑΠΛΑ ΛΟΓΙΑ

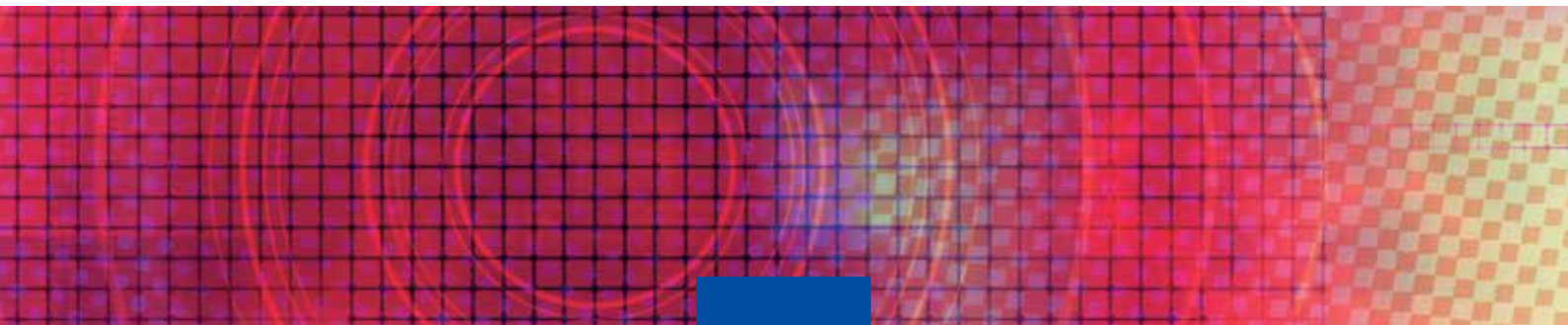

Διεύρυνση

Για την επέκταση
των
ευρωπαϊκών
αξιών
και κανόνων
σε περισσότερες
χώρες

«Η πολιτική διεύρυνσης της ΕΕ εξασφαλίζει στην Ευρώπη μεγαλύτερη ασφάλεια και σταθερότητα. Της επιτρέπει να γίνει πιο δυνατή και να προαγάγει τις αξίες της, και την βοηθά να αναλάβει τον ρόλο της ως σημαντικού παράγοντα στην παγκόσμια σκηνή.»

Στέφαν Φίλε
Επίτροπος Διεύρυνσης
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΕ ΑΠΛΑ ΛΟΓΙΑ

*Η έκδοση αυτή αποτελεί μέρος μιας σειράς που εξηγεί
τι κάνει και γιατί η ΕΕ σε διάφορους τομείς πολιτικής
και με ποια αποτελέσματα.*

Μπορείτε να δείτε στην παρακάτω διεύθυνση τα άλλα μέρη
της σειράς που είναι διαθέσιμα και να τα τηλεφορτώσετε:
http://europa.eu/pol/index_el.htm

Πώς λειτουργεί η ΕΕ
Ευρώπη 2020: Η αναπτυξιακή στρατηγική της Ευρώπης
Οι πατέρες της ΕΕ

Αλιεία και θαλάσσια πολιτική
Ανάπτυξη και συνεργασία
Ανθρωπιστική βοήθεια και πολιτική προστασία
Ανταγωνισμός
Απασχόληση και κοινωνικές υποθέσεις
Ασφάλεια των τροφίμων
Γεωργία
Δημόσια υγεία
Διεύρυνση ✖
Δικαιοσύνη, ιθαγένεια, θεμελιώδη δικαιώματα
Δράση για το κλίμα
Εκπαίδευση, κατάρτιση, νεολαία και αθλητισμός
Εμπόριο
Ενέργεια
Εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας
Επιχειρήσεις
Έρευνα και καινοτομία
Εσωτερική αγορά
Η οικονομική και νομισματική ένωση και το ευρώ
Καταπολέμηση της απάτης
Καταναλωτές
Μετανάστευση και άσυλο
Μεταφορές
Περιβάλλον
Περιφερειακή πολιτική
Πολιτιστικός και οπτικοακουστικός τομέας
Προϋπολογισμός
Σύνορα και ασφάλεια
Τελωνεία
Φορολογία
Ψηφιακό θεματολόγιο και κοινωνία της πληροφορίας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ποιοι είναι οι λόγοι διεύρυνσης της ΕΕ	3
Πώς λειτουργεί η διαδικασία διεύρυνσης	5
Τι επιτυγχάνει η διεύρυνση της ΕΕ	10
Προοπτικές	12
Περισσότερα	12

Η Ευρωπαϊκή Ένωση με απλά λόγια: Διεύρυνση

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας
Εκδόσεις
1049 Βρυξέλλες
ΒΕΛΓΙΟ

Το χειρόγραφο ολοκληρώθηκε τον Αύγουστο του 2013.

Εξώφυλλο και φωτογραφία 2ης σελίδας:
© Digital Vision/Getty Images

12 σ. — 21 × 29,7 εκ.
ISBN 978-92-79-24043-0
doi:10.2775/53514

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής
Ένωσης, 2014

© Ευρωπαϊκή Ένωση, 2014
Επιτρέπεται η αναπαραγωγή. Για τη χρήση ή αναπαραγωγή
μεμονωμένων φωτογραφιών προαπαιτείται η άδεια των
κατόχων των δικαιωμάτων.

Ποιοι είναι οι λόγοι διεύρυνσης της ΕΕ

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δημιουργήθηκε τη δεκαετία του '50 με στόχο την προαγωγή της ειρήνης, της ευημερίας και των ευρωπαϊκών αξιών στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Ο στόχος αυτός ισχύει και σήμερα όπως και τότε.

Η ΕΕ είναι ανοιχτή σε όλες τις δημοκρατικές ευρωπαϊκές χώρες που επιθυμούν να γίνουν μέλη της και η πολιτική διεύρυνσης της ΕΕ συνοδεύει τη σχετική διαδικασία.

Η ΕΕ, που ιδρύθηκε από έξι κράτη, περιλαμβάνει σήμερα 28 μέλη, εκτείνεται από τον Ατλαντικό έως τη Μαύρη Θάλασσα και έχει πληθυσμό πάνω από 500 εκατομμύρια κατοίκους.

Οφέλη για όλους

Η διεύρυνση εξυπηρετεί τα συμφέροντα των κρατών μελών, αλλά και των προσχωρουσών χωρών. Καθιστά την Ευρώπη έναν τόπο με μεγαλύτερη ασφάλεια και ευημερία, ιδίως μέσα από την προαγωγή της δημοκρατίας και των θεμελιωδών ελευθεριών, του κράτους δικαίου και της ενιαίας αγοράς.

Τα οφέλη της ενιαίας αγοράς είναι σημαντικά: οικονομική ανάπτυξη που οδηγεί σε αύξηση του βιοτικού επιπέδου, ασφαλέστερα καταναλωτικά αγαθά, χαμηλότερες τιμές και μεγαλύτερη επιλογή σε τομείς όπως οι τηλεπικοινωνίες, οι τράπεζες και τα αεροπορικά ταξίδια. Καθώς η ΕΕ έχει μεγαλώσει, ολοένα περισσότερα άτομα μοιράζονται τα οφέλη αυτά.

Η ΕΕ είναι, πάνω από όλα, μια κοινότητα αξιών. Είμαστε μια οικογένεια ευρωπαϊκών δημοκρατικών χωρών, που έχουμε δεσμευτεί να συνεργαζόμαστε για την ειρήνη και την ελευθερία, την ευημερία και την κοινωνική δικαιοσύνη. Και υπερασπιζόμαστε τις αξίες αυτές. Επιδιώκουμε την ενίσχυση της αλληλεγγύης μεταξύ των λαών της Ευρώπης, ενώ παράλληλα σεβόμαστε και διατηρούμε τις διαφορές μας.

Η διεύρυνση δημιουργεί ανάπτυξη

Εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των «παλαιών» κρατών μελών της ΕΕ (15) και των «νέων» (12, που προσχώρησαν στην ΕΕ το 2004 και το 2007):

1999	175 δισ. ευρώ
2007	500 δισ. ευρώ

Ανάπτυξη του εμπορίου μεταξύ των «νέων» κρατών μελών της ΕΕ:

1999	15 δισ. ευρώ
2007	77 δισ. ευρώ

Η Κροατία, που έγινε μέλος της ΕΕ το 2013, είναι γνωστή για τις αρχαίες παράκτιες πόλεις της, όπως το Σπλιτ.

Διαδοχικές διευρύνσεις

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, που ιδρύθηκε τη δεκαετία του '50 και είναι γνωστή σήμερα ως Ευρωπαϊκή Ένωση, είχε αρχικά έξι μέλη: Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Κάτω Χώρες και Λουξεμβούργο.

Το 1973 η Δανία, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο προστέθηκαν στα αρχικά κράτη μέλη. Η Ελλάδα προσχώρησε το 1981 και η Ισπανία και η Πορτογαλία ακολούθησαν το 1986. Η Αυστρία, η Φινλανδία και η Σουηδία προσχώρησαν το 1995.

Το 2004 έγινε η μεγαλύτερη διεύρυνση της ΕΕ κατά την οποία προσχώρησαν η Κύπρος, η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Ουγγαρία, η Λετονία, η Λιθουανία, η Μάλτα, η Πολωνία, η Σλοβακία και η Σλοβενία. Τρία χρόνια αργότερα, το 2007, προσχώρησαν η Βουλγαρία και η Ρουμανία.

Η Κροατία προστέθηκε στα κράτη μέλη την 1η Ιουλίου 2013, και έτσι σήμερα τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι 28.

Πώς λειτουργεί η διαδικασία διεύρυνσης

Από το 1950, οι ηγέτες έξι χωρών που δεν είχαν ακόμη ανακάμψει από τις καταστροφές του πολέμου, δημιούργησαν αυτό που σήμερα ονομάζουμε Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επρόκειτο για ένα άνευ προηγουμένου εγχείρημα, το οποίο απαιτούσε πολύ θάρρος και διορατικότητα: χώρες που πολεμούσαν μεταξύ τους επί αιώνες συμφώνησαν να συνεργαστούν για να δώσουν απαντήσεις σε βασικά ερωτήματα για το κοινό τους μέλλον.

Συμφώνησαν επίσης να μεταβιβάσουν ένα μέρος των αρμοδιοτήτων τους σε μια νέα οντότητα, που σήμερα είναι ευρέως γνωστή ως «Ευρωπαϊκή Ένωση».

Η ΕΕ υπήρξε ιστορικό επίτευγμα. Χάρισε στους πολίτες της τη μεγαλύτερη περίοδο ειρήνης και ένα πρωτοφανές επίπεδο ευημερίας. Αυτό που ξεκίνησε ως μια λέσχη των έξι αποτελείται σήμερα από 28 χώρες με πληθυσμό άνω των 500 εκατ. κατοίκων. Η είσοδος νέων κρατών μελών ήταν εξαρχής μέρος του σχεδίου. Οι ιδρυτές της Ένωσης είχαν ένα συνολικό όραμα για την Ευρώπη, που περιελάμβανε και άλλες δημοκρατικές ευρωπαϊκές χώρες που ενδεχομένως θα ήθελαν να προσχωρήσουν. Τις προηγούμενες πέντε δεκαετίες η ΕΕ παρείχε συστηματικά βοήθεια στις χώρες που επιθυμούσαν να γίνουν μέλη, προάγοντας την οικονομική ανάπτυξη και την αλληλεγγύη και στηρίζοντας τις δημοκρατικές δυνάμεις σε χώρες που πρόσφατα βρίσκονταν υπό δικτατορικά καθεστώτα.

Ποια χώρα μπορεί να προσχωρήσει στην ΕΕ;

Το άρθρο 49 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ορίζει ότι κάθε ευρωπαϊκή χώρα μπορεί να υποβάλει υποψηφιότητα, εφόσον σέβεται τις δημοκρατικές αξίες της ΕΕ και έχει αναλάβει δέσμευση για την προαγωγή τους.

Μια χώρα μπορεί να γίνει μέλος μόνον εάν πληροί τα κριτήρια και τους όρους προσχώρησης, όπως καθορίστηκαν από τους ηγέτες της ΕΕ στη σύνοδο κορυφής της Κοπεγχάγης το 1993, καθώς και από σειρά μεταγενέστερων αποφάσεων της ΕΕ. Τα λεγόμενα κριτήρια της Κοπεγχάγης είναι τα εξής:

1. πολιτικά: σταθερότητα των θεσμών που εγγυώνται τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον σεβασμό και την προστασία των μειονοτήτων·

2. οικονομικά: λειτουργούσα οικονομία της αγοράς και ικανότητα αντιμετώπισης των ανταγωνιστικών πιέσεων και των δυνάμεων της αγοράς εντός της ΕΕ·

3. ικανότητα ανάληψης των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους, συμπεριλαμβανομένης της προσήλωσης στους στόχους της πολιτικής, οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

Επιπλέον, η ΕΕ πρέπει να είναι σε θέση να ενσωματώσει τα νέα μέλη και, συνεπώς, διατηρεί το δικαίωμα να αποφασίζει πότε είναι έτοιμη να τα αποδεχθεί.

Για τα Δυτικά Βαλκάνια ισχύουν πρόσθετες προϋποθέσεις, οι οποίες αφορούν κυρίως την περιφερειακή συνεργασία και τις καλές σχέσεις με τις γειτονικές χώρες (γνωστές ως «προϋποθέσεις της Διαδικασίας Σταθεροποίησης και Σύνδεσης»).

Άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση

«Η Ένωση βασίζεται στις αξίες του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας, του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες. Οι αξίες αυτές είναι κοινές στα κράτη μέλη...».

Άρθρο 49 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση

«Κάθε ευρωπαϊκό κράτος το οποίο σέβεται τις αξίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και δεσμεύεται να τις προάγει, μπορεί να ζητήσει να γίνει μέλος της Ένωσης.»

Ποιος αποφασίζει;

Τα νέα μέλη γίνονται δεκτά μετά από ομόφωνη συγκατάθεση των κρατών μελών της ΕΕ.

Όταν μια χώρα υποβάλλει αίτηση για προσχώρηση στην ΕΕ, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών, που εκπροσωπούνται στο Συμβούλιο, αποφασίζουν αν θα δεχθούν ή όχι την αίτηση. Στη συνέχεια, τα κράτη μέλη αποφασίζουν, βάσει γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αν πρέπει να χορηγήσουν το καθεστώς της υποψήφιας χώρας στην αιτούσα χώρα, καθώς και αν θα ξεκινήσουν ενταξιακές διαπραγματεύσεις. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα κράτη μέλη αποφασίζουν πότε και

με ποιους όρους θα αρχίσουν και θα ολοκληρώσουν τις διαπραγματεύσεις με τις υποψήφιες χώρες για κάθε τομέα πολιτικής, βάσει των συστάσεων της Επιτροπής.

Όταν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις ολοκληρωθούν ικανοποιητικά, συντάσσεται Συνθήκη Προσχώρησης, η οποία υπογράφεται από τα κράτη μέλη και την υποψήφια χώρα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα μέλη του οποίου εκλέγονται απευθείας από τους πολίτες της ΕΕ, πρέπει επίσης να δώσει σχετική συγκατάθεση. Στη συνέχεια, η Συνθήκη πρέπει να κυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη και την προσχωρούσα χώρα, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει το Σύνταγμά της.

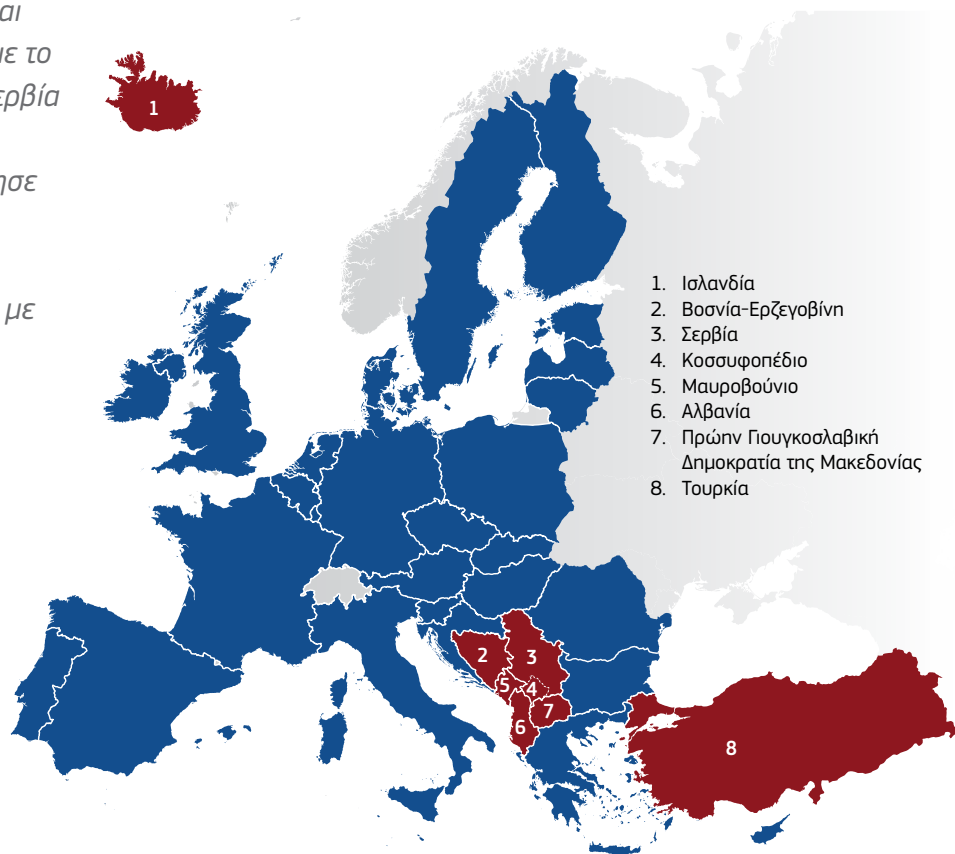
Πού βρισκόμαστε;

Η ατζέντα διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνει σήμερα τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων, την Τουρκία και την Ισλανδία. Κάθε χώρα βρίσκεται σε διαφορετικό στάδιο της διαδικασίας διεύρυνσης.

Η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, η Ισλανδία, το Μαυροβούνιο, η Σερβία και η Τουρκία είναι υποψήφιες για προσχώρηση χώρες. Αυτή τη στιγμή διεξάγονται διαπραγματεύσεις με το Μαυροβούνιο, τη Σερβία και την Τουρκία. Η Επιτροπή συνέστησε επίσης την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την Ισλανδία

ανεστάλησαν μετά από δική της αίτηση το 2013.

Η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, η Αλβανία και το Κοσσυφοπέδιο, είναι δυνάμει υποψήφιες χώρες. Η Επιτροπή έχει προτείνει στο Συμβούλιο την αναγνώριση του καθεστώτος της υποψήφιας χώρας για την Αλβανία, με την επιφύλαξη ορισμένων προϋποθέσεων.

1. Ισλανδία
2. Βοσνία-Ερζεγοβίνη
3. Σερβία
4. Κοσσυφοπέδιο
5. Μαυροβούνιο
6. Αλβανία
7. Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας
8. Τουρκία

Για να διασφαλιστεί ότι η διεύρυνση θα αποφέρει τα μεγαλύτερα δυνατά οφέλη τόσο στην ΕΕ όσο και στις προσχωρούσες χώρες, η διαδικασία προσχώρησης χρειάζεται προσεκτική διαχείριση. Οι υποψήφιες χώρες πρέπει να αποδείξουν ότι είναι σε θέση να ανταποκρίνονται πλήρως στον ρόλο που θα έχουν ως μέλη —γεγονός που προϋποθέτει ευρεία υποστήριξη από τους υπηκόους τους καθώς και πολιτική και τεχνική συμμόρφωση με τα πρότυπα και τους κανόνες της ΕΕ. Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, η ΕΕ καθορίζει τις προϋποθέσεις για τη μετάβαση των χωρών από το ένα στάδιο στο άλλο.

Ενταξιακές διαπραγματεύσεις

Οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις εστιάζουν στην ικανότητα των υποψηφίων χωρών να αναλάβουν τις υποχρεώσεις του μέλους. Επικεντρώνονται στους όρους και το χρονοδιάγραμμα σύμφωνα με τα οποία η υποψήφια χώρα θα εγκρίνει, θα υλοποιήσει και θα εφαρμόσει τους υφιστάμενους νόμους και κανόνες της ΕΕ —περίπου 100 000 σελίδες. Οι ίδιοι οι κανόνες (γνωστοί ως «κεκτημένο») δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Οι διαπραγματεύσεις αποσκοπούν κυρίως στο να επιτευχθεί συμφωνία για το πώς και πότε η υποψήφια χώρα θα εγκρίνει και θα εφαρμόσει αποτελεσματικά τους κανόνες και τις διαδικασίες της ΕΕ.

Οι διαπραγματεύσεις διεξάγονται μεταξύ των κρατών μελών και των υποψηφίων χωρών. Ο ρυθμός τους εξαρτάται κυρίως από την πρόοδο της υποψήφιας χώρας όσον αφορά

Η περίφημη γέφυρα του Μόσταρ στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη κατασκευάστηκε εκ νέου μετά την καταστροφή της κατά τους πολέμους στα Βαλκάνια το 1993.

την εκπλήρωση των σχετικών απαιτήσεων. Συνεπώς, οι υποψήφιες χώρες έχουν κίνητρο να εφαρμόσουν γρήγορα και αποτελεσματικά τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις. Ορισμένες από αυτές τις μεταρρυθμίσεις απαιτούν σημαντικές και ορισμένες φορές δύσκολες μεταβολές των πολιτικών και οικονομικών δομών μιας χώρας. Συνεπώς, είναι σημαντικό οι κυβερνήσεις να ενημερώνουν με σαφήνεια και πειστικότητα τους πολίτες τους για την αναγκαιότητα των μεταρρυθμίσεων αυτών. Η στήριξη από την κοινωνία των πολιτών έχει καθοριστική σημασία στη διαδικασία αυτή.

Η έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων αποφασίζεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μετά από σύσταση της Επιτροπής, μόλις διαπιστωθεί ότι η υποψήφια χώρα πληροί σε ικανοποιητικό βαθμό τα πολιτικά κριτήρια της Κοπεγχάγης και, ενδεχομένως, άλλες προϋποθέσεις.

Αναλυτική εξέταση του κεκτημένου

Για να διευκολυνθούν οι διαπραγματεύσεις, το σύνολο του δικαίου της ΕΕ κατανέμεται σε **κεφάλαια**, κάθε ένα από τα οποία αντιστοιχεί σε έναν τομέα πολιτικής. Το πρώτο βήμα των διαπραγματεύσεων καλείται **αναλυτική εξέταση του κεκτημένου** και αποσκοπεί στο να εξηγηθεί το κεκτημένο στις υποψήφιες χώρες και να προσδιοριστούν οι τομείς στους οποίους απαιτείται εναρμόνιση της νομοθεσίας, των θεσμών ή των πρακτικών τους.

Ως βάση για την εκκίνηση της διαδικασίας διαπραγματεύσεων, η Επιτροπή καταρτίζει **έκθεση αναλυτικής εξέτασης** για κάθε κεφάλαιο. Οι εκθέσεις αυτές υποβάλλονται στο Συμβούλιο. Η Επιτροπή διατυπώνει σύσταση σχετικά με το κατά πόσον πρέπει να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις για ένα κεφάλαιο ή για το εάν απαιτείται πρώτα η εκπλήρωση ορισμένων προϋποθέσεων (ή **συγκριτικών κριτηρίων αναφοράς**).

Από τη στιγμή που τα κράτη μέλη αποφασίζουν, βάσει αξιολόγησης της Επιτροπής, ότι πληρούνται τα κριτήρια, η υποψήφια χώρα υποβάλλει **διαπραγματευτική θέση**. Στη συνέχεια το Συμβούλιο εκδίδει κοινή θέση της ΕΕ με βάση και πάλι πρόταση της Επιτροπής, που επιτρέπει την έναρξη των διαπραγματεύσεων σχετικά με το κεφάλαιο. Η κοινή θέση της ΕΕ περιλαμβάνει επίσης τους όρους (συγκριτικά κριτήρια αναφοράς) για το κλείσιμο του κεφαλαίου.

Οι χώρες με αριθμούς

Υποψήφιες και δυνάμει υποψήφιες χώρες	Έκταση (1 000 χλμ.)	Πληθυσμός (εκατ.)	Κατά κεφαλήν ακαθάριστο εγχώριο προϊόν [ΜΑΔ ⁽¹⁾]
Αλβανία	27	3,2	7 300 ⁽²⁾
Βοσνία-Ερζεγοβίνη	51	3,8	7 300 ⁽²⁾
Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας	25	2,1	9 200
Ισλανδία	100	0,3	29 500
Κοσσυφοπέδιο (*)	11	2,2	
Μαυροβούνιο	13	0,6	10 500 ⁽²⁾
Σερβία	77	7,3	8 400 ⁽²⁾
Τουρκία	770	73,7	13 600
Οι 28 χώρες της ΕΕ συνολικά	4 290	508	25 700

Τα στοιχεία αφορούν το 2012. Πηγή: Eurostat

(*) Ο χαρακτηρισμός αυτός παρέχεται με την επιφύλαξη των θέσεων ως προς το καθεστώς, είναι δε σύμφωνος με την απόφαση UNSCR 1 244 και τη γνωμοδότηση του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη διακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου.

⁽¹⁾ Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν είναι η συνολική αξία όλων των παραγόμενων αγαθών και υπηρεσιών στο εσωτερικό μιας χώρας σε ένα χρόνο. Χρησιμοποιείται συχνά για να εκφράσει την ευημερία. ΜΑΔ, ή μονάδα αγοραστικής δύναμης, είναι μια μονάδα που αντιπροσωπεύει ίσο όγκο αγαθών και υπηρεσιών σε κάθε χώρα, ανεξάρτητα από τα επίπεδα των τιμών.

⁽²⁾ 2011.

Όταν πληρούνται τα κριτήρια για το κλείσιμο ενός κεφαλαίου, τα κράτη μέλη θεσπίζουν νέα κοινή θέση (πάντα με βάση προτάσεις της Επιτροπής), η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το κεφάλαιο μπορεί να κλείσει —αλλά μόνο προσωρινά. Οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις λειτουργούν με βάση την αρχή ότι «τίποτε δεν θεωρείται συμφωνημένο έως ότου επιτευχθεί συμφωνία για όλα». Συνεπώς, κάθε κεφάλαιο ολοκληρώνεται οριστικά μόνο με την περάτωση της συνολικής διαδικασίας διαπραγματεύσεων.

Υποβολή εκθέσεων και παρακολούθηση

Η Επιτροπή ενημερώνει το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την πρόοδο των υποψηφίων χωρών μέσω **ετησίων εγγράφων στρατηγικής και ατομικών εκθέσεων προόδου για κάθε χώρα**. Επίσης, παρακολουθεί αν η υποψήφια χώρα τηρεί τις δεσμεύσεις που ανέλαβε κατά τις διαπραγματεύσεις.

Η παρακολούθηση συνεχίζεται μέχρι την προσχώρηση. Το γεγονός αυτό καθιστά δυνατή την παροχή πρόσθετης καθοδήγησης, καθώς οι χώρες αρχίζουν να αναλαμβάνουν τις ευθύνες της πλήρους συμμετοχής τους, ενώ παράλληλα εγγυάται στα σημερινά κράτη μέλη ότι οι νεοεισερχόμενες χώρες πληρούν τους όρους προσχώρησης.

Συνθήκη προσχώρησης

Όταν οι διαπραγματεύσεις ολοκληρωθούν για όλα τα κεφάλαια με ικανοποιητικό τρόπο και για τις δύο πλευρές, τα αποτελέσματα ενσωματώνονται σε ένα σχέδιο Συνθήκης προσχώρησης. Στη συνέχεια, ζητείται η γνώμη της Επιτροπής και απαιτείται η συγκατάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατόπιν, η Συνθήκη υπογράφεται και κυρώνεται από την υποψήφια χώρα και όλα τα κράτη μέλη.

Από την υπογραφή της Συνθήκης προσχώρησης στην προσχώρηση

Μόλις υπογραφεί η Συνθήκη προσχώρησης, η **προσχωρούσα χώρα** δικαιούται ορισμένα προσωρινά προνόμια. Αποκτά το «καθεστώς του ενεργού παρατηρητή» στα περισσότερα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ, όπου έχει δικαίωμα λόγου, αλλά όχι ψήφου. Μπορεί να υποβάλλει παρατηρήσεις για σχέδια προτάσεων της ΕΕ, ανακοινώσεις, συστάσεις ή πρωτοβουλίες. Μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία

κύρωσης, η Συνθήκη τίθεται σε ισχύ την προκαθορισμένη ημερομηνία και η προσχωρούσα χώρα γίνεται πλέον κράτος μέλος.

Συμβολή στην προετοιμασία των χωρών ενόψει της προσχώρησης — Προενταξιακή στρατηγική

Η πορεία μιας χώρας προς την προσχώρηση στην ΕΕ εξαρτάται από το κατά πόσο αυτή εφαρμόζει ικανοποιητικά τις μεταρρυθμίσεις που είναι αναγκαίες για την ικανοποίηση των κριτηρίων και όρων προσχώρησης. Η ΕΕ παρέχει την υποστήριξη της στις χώρες που προετοιμάζονται για προσχώρηση στην ΕΕ.

Για να βοηθήσει τις χώρες να προετοιμαστούν για τη μελλοντική τους προσχώρηση, η ΕΕ έχει μια προενταξιακή στρατηγική. Κύρια στοιχεία αυτής της στρατηγικής είναι οι συμφωνίες σύνδεσης (συμφωνίες σταθεροποίησης και σύνδεσης για τα Δυτικά Βαλκάνια), η παροχή χρηματοδοτικής βοήθειας και η συμμετοχή στα προγράμματα της ΕΕ.

Το συμβατικό πλαίσιο των χωρών της διεύρυνσης, το οποίο διέπει τις σχέσεις τους με την ΕΕ, καθορίζεται στις συμφωνίες σύνδεσης. Για παράδειγμα, οι επίσημοι δεσμοί της Τουρκίας με την ΕΕ καθορίζονται στη συμφωνία σύνδεσης που υπεγράφη το 1963 (συμφωνία της Άγκυρας) και επεκτάθηκε σε τελωνειακή ένωση το 1995. Για τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων θεσπίστηκε το 1999 ειδική διαδικασία, η διαδικασία σταθεροποίησης και σύνδεσης (ΔΣΣ). Η ΔΣΣ και οι σχετικές συμφωνίες σταθεροποίησης και σύνδεσης (ΣΣΣ) αποσκοπούν στη σταθεροποίηση της περιοχής μετά από μια δεκαετία συγκρούσεων, στη στήριξη της μετάβασης προς τη δημοκρατία και την οικονομία της αγοράς, στη σταδιακή ευθυγράμμιση των χωρών με την ΕΕ ενόψει της προσχώρησης και στην προώθηση της περιφερειακής συνεργασίας και των σχέσεων καλής γειτονίας.

Οι χώρες της διεύρυνσης οφείλουν να προβούν σε σημαντικές μεταρρυθμίσεις για να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τους κανόνες της ΕΕ, αλλά και την ορθή εφαρμογή τους. Μερικές φορές χρειάζεται να ιδρύσουν νέους φορείς, όπως μια ανεξάρτητη αρχή ανταγωνισμού ή έναν οργανισμό για την ποιότητα των τροφίμων. Μπορεί επίσης να χρειαστεί να προβούν σε αναδιάρθρωση των υφιστάμενων υπηρεσιών τους: αποστρατικοποίηση της

Μαυροβούνιο σημαίνει «μαύρο βουνό».

Η ΕΕ βοηθά στην καταπολέμηση της εγκληματικότητας στα Βαλκάνια.

αστυνομίας, αναβάθμιση των οργανισμών προστασίας του περιβάλλοντος ή χορήγηση μεγαλύτερης αυτονομίας σε εισαγγελείς για την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Οι μεταρρυθμίσεις αυτές συνεπάγονται σημαντικές επενδύσεις, τόσο σε τεχνογνωσία όσο και σε πόρους. Η ΕΕ προσφέρει ένα ευρύ φάσμα προγραμμάτων και μηχανισμών για την παροχή χρηματοδοτικής και τεχνικής βοήθειας, προκειμένου να υλοποιηθούν αυτές οι μεταρρυθμίσεις. Γνωρίζοντας ότι οι μεταρρυθμίσεις αυτές αντιπροσωπεύουν σημαντική πρόκληση για τους πολίτες των εν λόγω χωρών, η ΕΕ επιδιώκει επίσης να γίνει κατανοητή στο ευρύ κοινό η διαδικασία προσχώρησης. Αυτό επιτυγχάνεται, για παράδειγμα, μέσα από διάλογο με την κοινωνία των πολιτών, όπως με συνδικαλιστικές οργανώσεις, οργανώσεις καταναλωτών και άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Μια σημαντική πτυχή της συνδρομής της ΕΕ είναι η ενίσχυση της «θεσμικής ικανότητας» η οποία διασφαλίζει ότι ο δημόσιος τομέας της νέας χώρας γνωρίζει στην πράξη πώς να χειρίζεται θέματα της ΕΕ, και να εργάζεται αποτελεσματικά και δημοκρατικά εν γένει. Η ΕΕ βοηθά στην ανάπτυξη των δομών ή την κατάρτιση του προσωπικού που είναι υπεύθυνο για την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων. Η παροχή συμβουλών για την εφαρμογή του *κοινοτικού κεκτημένου* παρέχεται συχνά μέσω «συμφωνιών αδελφοποίησης», στο πλαίσιο των οποίων αποσπώνται στις χώρες αυτές εμπειρογνώμονες από κράτη μέλη της ΕΕ, ή μέσω σεμιναρίων μικρής διάρκειας.

Η προετοιμασία των ενδιαφερομένων χωρών για την προσχώρηση περιλαμβάνει επίσης βοήθεια για την αναβάθμιση των υποδομών τους, όπως η κατασκευή μονάδων επεξεργασίας στερεών αποβλήτων ή η βελτίωση των δικτύων μεταφορών μέσω συνδυασμού επιχορηγήσεων και δανείων της ΕΕ από διεθνείς χρηματοδοτικούς οργανισμούς.

Οι υποψήφιες χώρες έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν σε προγράμματα της ΕΕ, π.χ. στους τομείς της δημόσιας υγείας, της έρευνας και της εκπαίδευσης. Η πείρα που αποκτούν τις βοηθά να μαθαίνουν πώς να διαχειρίζονται τις χρηματοδοτήσεις που πρόκειται να λάβουν μετά την προσχώρηση, καθώς και να εξοικειωθούν με τις πολιτικές και τα μέσα της ΕΕ.

Στήριξη από την ΕΕ

Η χρηματοδοτική βοήθεια της ΕΕ διευκολύνει τις χώρες της περιοχής να αναπτύξουν την ικανότητα υιοθέτησης και εφαρμογής των ευρωπαϊκών προτύπων. Από το 1991 έως το 2011, η ΕΕ διέθεσε περισσότερα από 16 εκατ. ευρώ ως συνδρομή στα Δυτικά Βαλκάνια, μια από τις υψηλότερες κατά κεφαλήν βοήθειες στον κόσμο. Από το 2007, οι υποψήφιες χώρες και οι δυνάμει υποψήφιες χώρες έχουν λάβει χρηματοδότηση και στήριξη από την ΕΕ μέσω του **μηχανισμού προενταξιακής βοήθειας (ΜΠΒ)**.

Τα έργα που λαμβάνουν βοήθεια από τον ΜΠΒ αποσκοπούν στην ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών και του κράτους δικαίου, τη μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης, την υποστήριξη των οικονομικών μεταρρυθμίσεων, την προώθηση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, την ισότητα των φύλων, τη στήριξη της ανάπτυξης της κοινωνίας των πολιτών, την προώθηση της περιφερειακής συνεργασίας, την αειφόρο ανάπτυξη και τη μείωση της φτώχειας. Συνεπώς, η χρηματοδότηση στο πλαίσιο του ΜΠΒ συμβάλλει στη θέσπιση και την εφαρμογή των υποχρεώσεων της προσχώρησης.

Η συνολική προενταξιακή βοήθεια για την περίοδο 2014–2020 αναμένεται να ανέλθει σε 12 περίπου δισ. ευρώ, ενώ το ακριβές ποσό των χορηγήσεων αποφασίζεται σε ετήσια βάση.

Προενταξιακή βοήθεια από την ΕΕ το 2013, σε εκατ. ευρώ

Αλβανία	95,3
Βοσνία-Ερζεγοβίνη	108,8
Κροατία	93,5
Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας	113,2
Ισλανδία	5,8
Κοσσυφοπέδιο	71,4
Μαυροβούνιο	34,5
Σερβία	208,3
Τουρκία	902,9
Πρόγραμμα πολλών δικαιούχων	177,2

Τι επιτυγχάνει η διεύρυνση της ΕΕ

Η ΕΕ παρέχει σημαντικά οικονομικά και κοινωνικά οφέλη τόσο για τα υφιστάμενα όσο και για τα νέα κράτη μέλη. Το 1999 το εμπόριο μεταξύ των υφιστάμενων 15 κρατών μελών και των 12 υποψηφίων χωρών απέφερε ποσά ύψους 175 δισ. ευρώ. Το 2007, τρία χρόνια μετά τη μεγαλύτερη διεύρυνση που γνώρισε ποτέ η ΕΕ, ο αριθμός αυτός αυξήθηκε σε 500 δισ. ευρώ.

Τα νέα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ένωση το 2004 μπόρεσαν, χάρη στην ταχύτερη ανάπτυξη, να αυξήσουν το κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕγχΠ) τους από 40 % του μέσου όρου της ΕΕ-15 το 1999 σε 52 % το 2008. Κατά την ίδια περίοδο, εκτιμάται ότι η προσχώρηση αύξησε τον ρυθμό οικονομικής ανάπτυξης στα νέα κράτη μέλη κατά περίπου 1,75 ποσοστιαίες μονάδες ετησίως. Έτσι, η ανάπτυξη αυξήθηκε από 3,5 %, κατά μέσο όρο, την περίοδο 1999–2003 σε 5,5 % την περίοδο 2004–2008.

Πέρα από τη μεγαλύτερη ευημερία, η διαδικασία διεύρυνσης εξασφαλίζει σταθερότητα, ασφάλεια και κράτος δικαίου στις χώρες που προσχωρούν στην ΕΕ.

Η πολιτική διεύρυνσης έχει παίξει πολύ σημαντικό ρόλο στον μετασχηματισμό των πρώην κομμουνιστικών χωρών, που προσχώρησαν στην ΕΕ το 2004, σε κράτη με λειτουργούσες οικονομίες της αγοράς και δημοκρατικούς πολιτικούς θεσμούς. Η διαδικασία αυτή υλοποίησε τη δέσμευση που ανέλαβε η ΕΕ στο τέλος του ψυχρού πολέμου έναντι των πρώην κομμουνιστικών χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, να τις βοηθήσει να αναμορφώσουν τα πολιτικά τους συστήματα και τις οικονομίες τους ώστε να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για προσχώρηση στην ΕΕ.

Η καθοδήγηση που παρείχαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και άλλα θεσμικά όργανα, καθώς και η θεσμική και νομική τεχνογνωσία που προσέφεραν τα υφιστάμενα κράτη μέλη, βοήθησε τις χώρες αυτές να πραγματοποιήσουν μία από τις ταχύτερες διαδικασίες εκσυγχρονισμού στην ιστορία.

Οι σπουδές στο εξωτερικό είναι εμπειρία ζωής

Η Piroska Beke είναι μια Ουγγαρέζα 24 ετών. Διδάσκει γερμανικά σε σχολείο πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ουγγαρία. Σπούδασε στην Αυστρία για ένα έτος, στο πλαίσιο

Οι χώρες που επιθυμούν να προσχωρήσουν στην ΕΕ οφείλουν να έχουν ελεύθερα και ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης.

του προγράμματος EdTWIN που ξεκίνησε και χρηματοδότησε η ΕΕ σε τέσσερις χώρες: Αυστρία, Τσεχική Δημοκρατία, Ουγγαρία και Σλοβακία.

Χάρη στην προσχώρηση της Ουγγαρίας στην ΕΕ, η Piroska είχε την ευκαιρία να αποκτήσει μια νέα προοπτική σχετικά με το επάγγελμά της. Τα μαθήματα στην Αυστρία περιελάμβαναν και πρακτική άσκηση. Αυτή η άσκηση βελτίωσε τις θεωρητικές γνώσεις της Piroska και ενίσχυσε τις εκπαιδευτικές της ικανότητες.

«Η διδασκαλία και οι σπουδές σε ένα ξένο περιβάλλον με ωφέλησαν με πολλούς τρόπους, τόσο σε επαγγελματικό όσο και σε προσωπικό επίπεδο. Έμαθα περισσότερα για την Αυστρία και τον πολιτισμό της και, πράγμα πολύ σημαντικό, έκανα υπέροχους φίλους που εμπιστεύομαι και με τους οποίους μοιράζομαι κοινά ενδιαφέροντα.»

Το γεγονός ότι η Ουγγαρία αποτελεί κράτος μέλος της ΕΕ ήταν πολύ σημαντικό για την επαγγελματική εξέλιξη της Piroska. Της έδωσε την ευκαιρία να συμμετάσχει σε ποικίλες δραστηριότητες και προγράμματα και να εμπλουτίσει τις δεξιότητές της. «Αν η Ουγγαρία δεν ήταν μέλος της ΕΕ, αμφιβάλλω αν θα ήμουν σε θέση να σπουδάσω στην Αυστρία, και μπορεί να χρειαζόμουν χρόνια για να μάθω ότι έμαθα εκεί. Θα ήμουν πολύ διαφορετικός άνθρωπος», είπε.

Η κινητικότητα ευνοεί την επαγγελματική σταδιοδρομία και τις προσδοκίες απασχόλησης

Ο Πίτερ είναι βούλγαρος πολίτης 37 ετών που ζει στην Κύπρο. Εγκαταστάθηκε εκεί το 2008 για να εργαστεί σε μια από τις μεγαλύτερες διαφημιστικές εταιρείες της χώρας.

Το 2008, όταν ξέσπασε η οικονομική κρίση, δυσκολευόταν όλο και περισσότερο να εξασφαλίσει στην οικογένειά του μια αξιοπρεπή διαβίωση στην πόλη Sliven της Βουλγαρίας. Κατέφυγε στο EURES, τη δικτυακή πύλη της ΕΕ για την απασχόληση και την κινητικότητα, για να αναζητήσει θέσεις εργασίας που δημοσιεύουν οι υπηρεσίες απασχόλησης σε όλη την Ευρώπη. Όταν ερωτήθηκε σχετικά με τη ζωή του στη Βουλγαρία πριν από την προσχώρηση στην ΕΕ, ο Πίτερ είπε: «Μπορούσαμε να ταξιδεύουμε στην Ευρώπη σχετικά εύκολα, αλλά η κατάσταση ήταν δύσκολη από επαγγελματικής πλευράς. Για τους Βούλγαρους που ήθελαν να εργαστούν στο εξωτερικό υπήρχε μόνο εποχική ή παράνομη εργασία, πράγμα το οποίο εγώ δεν ήθελα να κάνω.»

Μερικούς μήνες μετά την εγγραφή του στον ιστότοπο EURES, τον κάλεσαν στη Λευκωσία για συνέντευξη σε μια μεγάλη διαφημιστική εταιρεία, η οποία τελικά του προσέφερε μια θέση εργασίας. Μετά από αρκετά χρόνια εργασίας στην εταιρεία, και χάρη στους συναδέλφους του

που τον βοήθησαν να μάθει τη γλώσσα και να προσαρμοστεί στη νέα του δουλειά, λέει ότι νιώθει σαν πραγματικό μέλος της ομάδας. Δεν νιώθει πια «ξένος».

Από μικρή γεωργική εκμετάλλευση σε διαδικτυακή επιχείρηση, χάρη στη στήριξη της ΕΕ

Όταν η Πολωνία προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2004, υπήρχε σε πολλούς η ανησυχία ότι ο παγκόσμιος ανταγωνισμός θα συνέθλιβε τις μικρές και μεσαίες οικογενειακές επιχειρήσεις. Αυτές όμως εξακολουθούν να υπάρχουν σήμερα, και μάλιστα σε καλύτερη κατάσταση από ποτέ. Ο Tomasz Obszański έχει ένα αγρόκτημα 21 εκταρίων στο Tarnogród, κοντά στα σύνορα με την Ουκρανία.

Ο Tomasz εξηγεί την προσωπική του εμπειρία αφότου η Πολωνία έγινε μέλος της ΕΕ. «Δεν γνώριζα αν η προσχώρηση στην Ένωση θα επηρέαζε την καθημερινή μου ζωή», λέει. «Μερικούς μήνες μετά, ωστόσο, άρχισα να αντιλαμβάνομαι ότι η προσχώρηση της Πολωνίας ήταν για μένα θετικό γεγονός, ιδίως όταν διαπίστωσα ότι είχα δικαίωμα να λάβω χρηματοδότηση που θα βοηθούσε στην ανάπτυξη του αγροκτήματός μου».

Ο Tomasz χρησιμοποίησε με σύνεση τα κονδύλια αυτά για να μετατρέψει την εκμετάλλευσή του σε κερδοφόρα επιχείρηση. Η παραγωγή του και το εισόδημά του αυξήθηκαν χάρη σε δύο σημαντικές αλλαγές που έγιναν στο αγρόκτημά του. Ο Tomasz συμμετείχε σε πρόγραμμα της ΕΕ το 2010, που του έδωσε τη δυνατότητα να συστήσει μια νέα εταιρεία και να καλλιεργεί βιολογικά σιτηρά προοριζόμενα για την παραγωγή βιολογικών ελαίων υψηλής ποιότητας.

«Χάρη στα κεφάλαια αυτά, αγόρασα ένα πιεστήριο σιτηρών για την παραγωγή βιολογικού ελαίου σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα βιολογικής γεωργίας», εξηγεί. «Αυτό με έκανε πιο δυνατό και μου έδωσε τα εφόδια να αντιμετωπίσω τις προκλήσεις της οικονομίας της αγοράς». Οι πωλήσεις του σημειώνουν σταθερή αύξηση και τώρα πωλεί τα προϊόντα του σε τοπικά καταστήματα βιολογικών τροφίμων, αλλά και σε περιφερειακές εκθέσεις, αγορές και φαρμακεία. Άρχισε μάλιστα να πωλεί τα προϊόντα του και μέσω του διαδικτύου.

«Όλα τα παραπάνω μου έδωσαν τη δυνατότητα να προσφέρω στην οικογένειά μου ένα καλό βιοτικό επίπεδο», δήλωσε. «Τέλος, θα ήθελα να δημιουργήσω μια πραγματική οικογενειακή επιχείρηση, στην οποία θα συνεχίσουν να εργάζονται —και μάλιστα με ευχαρίστηση— τα παιδιά μου, καθώς αυτή η γεωργική εκμετάλλευση αναπτύσσεται συνεχώς και αξιοποιεί νέες ιδέες και τεχνολογίες».

Οι εισαγγελείς συνεργάζονται στενά για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της διαφθοράς

Το οργανωμένο έγκλημα αποτελεί παγκόσμιο πρόβλημα, και για την αντιμετώπισή του απαιτείται στενή διεθνής

συνεργασία. Στα Δυτικά Βαλκάνια, οι χώρες πρέπει να δημιουργήσουν τις κατάλληλες δομές και εμπειρία, ώστε να μπορούν να πραγματοποιούν έρευνες και να ασκούν διώξεις κατά πολύπλοκων εγκληματικών ομάδων σε ένα διεθνές πλαίσιο.

Προκειμένου να αντιμετωπίσει την κατάσταση αυτή, η Ευρωπαϊκή Ένωση βοηθά τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων να λάβουν μέτρα, αρχής γενομένης από τις κοινές έρευνες. Το σχέδιο «Καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της διαφθοράς: ενίσχυση του δικτύου εισαγγελέων» βοηθά να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ εισαγγελέων στα Δυτικά Βαλκάνια.

Εισαγγελείς από κράτη μέλη της ΕΕ αποσπώνται στην περιοχή προκειμένου να παρέχουν στους ομολόγους τους συνεχείς συμβουλευτικές υπηρεσίες. «Οι διεθνείς εγκληματικές συμμορίες εφαρμόζουν αποτελεσματικές, καλά οργανωμένες και ευέλικτες μεθόδους, ενώ διαθέτουν ισχυρά διασυννοριακά δίκτυα. Είναι, ως εκ τούτου, σε θέση να ανταλλάσσουν πληροφορίες πολύ γρήγορα. Γενικά, είμαστε πάντα ένα βήμα πίσω από τους εγκληματίες, αν όμως δημιουργήσουμε ισχυρά δίκτυα που να λειτουργούν σωστά, θα μπορέσουμε να καλύψουμε αυτό το κενό», δήλωσε ο αυστριακός εκπρόσωπος της υπηρεσίας πληροφοριών στον τομέα του εγκλήματος.

Οι συνέπειες της δράσης αυτής έγιναν αισθητές σε ολόκληρη την περιοχή των Δυτικών Βαλκανίων τον Απρίλιο του 2013, όταν ειδικές αστυνομικές δυνάμεις της Βοσνίας-Ερζεγοβίνη, της Κροατίας και της Σερβίας έφεραν σε πέρας την επιχείρηση «šetač» («Walker»). Η επιχείρηση επέφερε σκληρό πλήγμα στις δομές της μαφίας ναρκωτικών που δραστηριοποιείται στις χώρες αυτές. Συνελήφθησαν δεκάδες ύποπτοι και κατασχέθηκε μεγάλη ποσότητα όπλων και εκρηκτικών.

Η δράση αυτή δεν θα ωφελήσει μόνο τους εισαγγελείς των Δυτικών Βαλκανίων, αλλά θα προστατεύσει και τους πολίτες που πλήττονται από το οργανωμένο έγκλημα. Λόγω της φύσης του σύγχρονου οργανωμένου εγκλήματος, θα είναι επωφελής και για τις γειτονικές χώρες και τις χώρες που συνδέονται με εγκληματικές πράξεις.

Μπορείτε να μάθετε περισσότερα για τα άτομα που γνωρίσατε σ' αυτές τις σελίδες παρακολουθώντας το βίντεο «ΕΕ: τι σημαίνει για μένα;»

Προοπτικές

Οι διαδοχικές διευρύνσεις έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην προάσπιση της δημοκρατίας και την αποκατάσταση της σταθερότητας στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Αυτός θεωρήθηκε ένας από τους λόγους για τους οποίους απονεμήθηκε το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης στην ΕΕ το 2012. Σήμερα, η πολιτική εξακολουθεί να δρα σταθεροποιητικά στα Δυτικά Βαλκάνια, και αποτελεί μια σταθερή βάση για δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις στην Τουρκία. Αυτή η πολιτική μετάλλαξη επιφέρει στην πράξη πραγματικές αλλαγές. Η προσχώρηση της Κροατίας αποτελεί το καλύτερο παράδειγμα: αφού κατακερματίστηκε από συγκρούσεις πριν από δύο μόνο δεκαετίες, η χώρα έχει πλέον σταθερό δημοκρατικό πολίτευμα και είναι ικανή να αναλάβει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την προσχώρηση στην ΕΕ και να συμμορφωθεί με τα πρότυπα της ΕΕ.

Βεβαίως, η προσχώρηση στην ΕΕ δεν είναι αυτόματη. Η διαδικασία βασίζεται στην τήρηση αυστηρών όρων. Κάθε βήμα προς τα μπρος βασίζεται σε πραγματική πρόοδο για την οποία πρέπει να συμφωνήσουν όλοι οι εμπλεκόμενοι. Οι μεταρρυθμίσεις που σχετίζονται με την ΕΕ δεν περιορίζονται μόνο στην ευθυγράμμιση της εθνικής νομοθεσίας με τα πρότυπα της ΕΕ. Ο σεβασμός του κράτους δικαίου, των δημοκρατικών αρχών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων παραμένει σημείο αναφοράς της διαδικασίας διεύρυνσης.

Η ΕΕ χορηγεί οικονομική βοήθεια για να συμβάλει στην ανάπτυξη της οικονομίας των υποψηφίων και δυνάμει υποψηφίων χωρών.

Περισσότερα

- ▶ Ιστότοπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη διεύρυνση: <http://ec.europa.eu/enlargement/>
- ▶ Τι σημαίνει η προσχώρηση στην ΕΕ για την καθημερινή ζωή των πολιτών: http://ec.europa.eu/enlargement/pdf/publication/the_eu_what_would_it_mean_for-me.pdf
- ▶ Έχετε ερωτήσεις σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση;
Το Europe Direct μπορεί να σας βοηθήσει: 00 800 6 7 8 9 10 11
<http://europedirect.europa.eu>

